

NCK

06 419 67 57

Beethovenmarathon vol onvergetelijk muzikale momenten

vrij 24-01-05

Maan
Door Jos Fausch

Een evenement met een zeker voorlumpje uitzonderlijk muzikaal niveau. De Beethoven-dag - een gezamenlijk project van het Limburgs Symphonie Orkest en het Theater aan het Vrijthof - is zaterdag een eclatant succes geworden.

Lukwag van Beethoven is een dankbaar componist voor een programmateur. Hij heeft een groot en veelzijdig oeuvre ra-vertegenwoordigd zijn: van solocorncert tot kamermuziek in allerlei bezettingen, van symfonie tot mis, van lied tot opera en oratorium. Bovendien is er in zijn werk een duidelijke ontwikkeling aan te geven die doorgaat in drie periodes wordt ontdekt: de eerste Beethoven de klassiek, Beethoven de revolutionair en Beethoven de visionair. Als ro- de draad door zijn carrière loopt zijn doofheid, die zich al op betrekkelijk jonge leeftijd

manifesteert en die hem uiteindelijk in een volledig isolement brengt. Vandaar ook het motto van de dag: 'Noodlot en Strijde'.

De bezoekers (het was zo goed als uitverkocht) hebben zaterdag van alles wat kunnen proeven tijdens een vijftal concerten die over middag en avond waren verdeeld. Je kunt best stellen dat ze zijn verwend door het groot aantal gerenommeerde musici en vocalisten - dat heeft vast een aardige duikt gekost - dat door de organisatie bijeen was gebracht, maar ook door het LSO zelf dat meewerkte aan de opmaat en het slotakkoord van het evenement.

Ronald Brautigam ging het orkest voor als solist en dirigent in het eerste pianoconcert. De uitvoering, licht en speels en met een mooi gezorgd, nooit plakkerig middendeel, liet de Bratigam horen dat we kennemen van zijn ijk geschakeerd en wereld spel op pianofoorte. Een benadrukt die door de

LSO-musici greting en succesvol werd opgepakt.

Daarna verscheen het duo Quirine Viersen (cello) en Silke Avenhaus ten tonele. Het was een belevenis beide musici te zien en horen musiceren, vooral door de pakkende manier waarop ze de muzikale karakteristieken en tegenstellingen uitwerken. Jegenstelingen in de variaties op een Mozart-thema, maar ook tussen de galante muziek van een Hummel-sonate en de romantiek bij Beethoven.

Dat mensen die van instrumentale muziek houden niet zo gecharmeerd zijn van zang ten omgekeerd, bleek toen bariton Robert Holl op het podium verscheen. De voorheen volle zaal was ineens half leeg. Wat hadden de weghijvers ongelijk! Alles aan deze zanger is indrukwekkend: zijn verschijning, zijn stemgeluid, zijn inlevingsvermogen en vooral ook zijn tekstexpressie. die de grenzen van het mogelijke opzoekt en je als luisteraar de adem benecmt. Zeker als hij wordt begeleid door een superieure musicus als Radolf Jansen.

Het Spiegal Strijkkwartet kwam na dit geweld iets minder uit de veer, wellicht omdat het kwartet er niet helemaal in slaagde de grilige thematiek, de tijdloze sfeer, het contrapuntisch concept en de onstuimige kracht van het vijfde strijkkwartet op overtuigende wijze met elkaar te verbinden. Al zorgde ook hier de vernieuwing (Beethoven schreef dit werk in volledige doofheid) voor prachtige momenten.

Het slotakkoord van de dag werd gezet door het LSO, het Nederlands Concertkoor en een viertal solisten onder leiding van LSO chef dirigent Ed Spaanjaard. Wie na die uitvoering van de negende symfonie - een half jaar geleden - niet helemaal overtuigd was van Ed Spaanjaard als Beethoven-dirigent, zal na zaterdag zijn oorspss hebben laten varen.

De visie van Spaanjaard op de Missa Solemnis was groots en meeslepend. De Amsterdamse dirigent slaagde erin de intensiteit van dit overrompelend romantisch monument (van loeibar tot flauwgezacht, van dreigend drama tot zoete lyriek) tot een overtuigend en geloofwaardig geheel samen te smeden zonder pathos, zwaaarwichtig of sentimenteel over te komen.

De bezoekers verlieten het Theater aan het Vrijthof met enkele onvergetelijke muzikale momenten in onze herinnering: het weeghalons gespeelde laatste deel uit de derde cellosoratie, het aangrijpende gezongen *an die Hoffnung* en de door Thodoras Geraets onbeschriftelijk mooi gespeelde violsolo uit het *Beethoven's* (geen twijfel mogelijk: dit is de Heilige Geest). Na zo'n Beethoven-marathon besef je weer dat het werk van deze kunstenaar boven alle tijden, stromingen, stijlen en modeverschijnselen staat.